

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

23. června 2013

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

CHANIN SMUTEK

ČTENÍ: 1. SAMUELOVA 2, IZAJÁŠ 48, ZJEVENÍ 5-6

Pro sezdaný pár je velkou radostí mít malé děti. Pokud to řeknete matce s batoletem, možná na vás pohlédne s únavou a pomyslí na dny svobody! Avšak bezprostřední láska a náklonnost malých dětí je vpravdě bohatou odměnou. Pozorování, jak se smějí, chodí a mluví přináší pocit naplnění. Britové jsou právě vzrušení ohledně nadcházejícího narození potomka trůnu prince Williamovi a Kate. Je to přirozené vyústění sňatku, který všichni sledovali v televizi. A naopak cítíme smutek nad tím, když bratr a sestra v Kristu nemohou mít z fyziologických důvodů děti. V aktivní církvi se někdy může stát, že se ponoří do díla Pravdy a dojdou naplnění tím, že učí v nedělní škole. Není to však totéž jako mít vlastní děti. Chana z dnešního biblického čtení žila ve společnosti, kde byla bezdětnost jednoznačně hanbou. Úlohou ženy bylo dát muži potomstvo. Zajištění ve stáří záviselo na podpoře od dětí. Chanina situace byla ztížena dvěma dalšími faktory. Jedním z nich bylo to, že neplodná byla ona, ne její manžel, protože ten byl schopen zplodit potomky se svou druhou ženou, Peninou. Příčina, že neměla děti, tedy byla v ní, ne v něm. Penina kromě toho využila každou příležitost, aby zdůraznila, že Chana jako žena naprosto selhala, a že pouze ona byla s to dát Elkánovi potomky. Její děti měly zdědit rodinný majetek. Ubohá Chana byla nešťastná a trpěla pocity méněcennosti.

Kdo vlastně byl Elkána? Čteme, že pocházel z místa zvaného Ramatajim (**1. Samuelova 1:1**) a že žil v Efrajimském pohoří (Efratejec znamená člověk pocházející z Efrajimu). Ramatajim je rovněž nazýván Ráma. Leží na poloviční cestě mezi Jeruzalémem a moderním Tel Avivem. V **1. Paralipomenon 6:34** zjišťujeme, že Elkána byl Levita. Nebyl knězem, protože nebyl potomkem Árona. Pocházel z rodiny Kehatovců (**verš 38**). Čas od času sloužil v tabernáklu a snad byl též zapojen v soudnictví a vyučování lidí. Byl to dobrý člověk. Plnil požadavek zákona, aby dodržoval svátek tabernáklů (**1. Samuelova 1:3**), přestože to dva synové Élího znepríjemňovali a kradli maso z obětí. Můžeme s jistotou předpokládat, že učil Penininy děti (byly nejméně čtyři, **verš 4**) Božím cestám, přestože izraelský lid byl jako celek Bohu nevěrný. Toto vše Chaninu situaci ještě ztěžovalo. Rodina seděla okolo stolu v Šíle, užívala si slavnosti a radovala se, jak zákon kázal. Penininy děti si bezstarostně hrály se svými příbuznými, ale Chana se cítila odstrčená. Neměla děti.

Zklamání

Všichni se do Chany dokážeme vcítit, i muži mezi námi. I my v životě zakoušíme zklamání. Na začátku jsme plni naděje, jako Chana o svém svatebním dni, často pak však shledáváme, že se věci nevyvíjejí tak, jak jsme očekávali. Propadáme u zkoušek, naše vztahy se hroutí, zaměstnanci s méně zkušenostmi jsou povyšováni, i když jsme na řadě my, máme nehodu a skončíme se zmrzačenou nohou, takže už nikdy nebudeme běhat. Život je plný podobných zklamání. Říkáme: proč se to muselo stát zrovna mně? Všichni ostatní jsou tak šťastní a úspěšní a my selháváme. Pokud se tak dnes cítíte, začtěte se znovu do Chanina příběhu.

Chanin plán

Můžeme předpokládat, že se Chana ohledně své situace modlila k Bohu. Elkána se dozajista modlil také, stejně jako Izák, když byla jeho žena neplodná (viz **Genesis 25:21**). Není pochyb o tom, že vydali hodně peněz na konzultace s lékaři a zkoušeli všechny možné léky. Léta ubíhala a výsledky se nedostavovaly. Chana však měla víru. Zнала svou Bibli. Věděla, že i jiné ženy před ní byly v téže pozici – Sára, Rebeka, Ráchel – a že po dlouhých letech čekání porodily děti. Věřila, že ji Bůh může dát plodnost. Jednoho roku pojala plán. Jako mnoho lidí před ní učinila slib Bohu. Pokud jí dá syna, zasvěť Mu jej (**1. Samuelova 1:11**).

Slib je prosbou k Bohu spojenou se slibem, že provedeme oběť, pokud bude prosba vyplněna. Slib není smlouva. Nemáme nad Bohem žádnou moc, abychom jej přinutili k tomu, aby něco udělal. Je to jen žádost o pomoc. Na složení slibu není nic špatného. Jákob slíbil, že se vzdá desetiny svého majetku, pokud jej Bůh dovede bezpečně domů. David v Žalmech učinil slib oběti, pokud mu Bůh daruje vítězství v bitvě. I apoštol Pavel složil slib (viz **Skutky 18, verš 18**). Pravidla slibů jsou ustanovena v Mojžíšově Zákoně v knize Leviticus 27, protože bylo běžnou praxí je skládat. Šalomoun varuje, že pokud složíme slib, budeme za něj muset zaplatit, až nadejde čas. Musíme rovněž věřit, že Bůh má moc splnit to, o co jej žádáme. To je nezbytně nutné. Jakub to říká zcela jasně v **Listu Jakobově 1:5-7**. Musíme věřit tomu, že Bůh je schopen učinit to, o co prosíme. Omezením je naše víra. Víra velká jak zrnko hořčice může pohnout horou, říká Ježíš. A Chana tu víru měla (**1. Samuelova 1:15-18**). Byla přesvědčená, že Bůh může splnit její prosbu. Poté, co učinila svůj slib v tabernáklu, šla domů a čekala na výsledek.

Bůh ve svém milosrdenství pamatoval na Chanin slib (**1. Samuelova 1:19**). Než uběhlo několik týdnů, pocítila, že se její modlitba vyplnila. Za devět měsíců porodila dokonalého chlapečka. Nazvali ho Samuel, to znamená „vyprošený“.

Dodržení slibu

Měsíce ubíhaly a dítě dorostlo do batolete. Blížilo se výročí jejich cesty do Šíla. Nastal čas, aby splnila svůj slib. Ve svém slibu však přesně neurčila, kdy dítě odevzdá Hospodinu. Stále jej ještě kojila. Nemohlo bez ní žít. Poradila se se svým mužem (**1. Samuelova 1:22**) a Elkána souhlasil, že bude moudré počkat do té doby, než hošík bude umět sám jíst. Běžný věk odstavení byl okolo tří let. Onen den konečně nadešel a Chana se vydala se svou sokyní Peninou do tabernáklu, který byl vzdálená 35 mil. Bylo by bývalo jednoduché vymyslet si náhlé onemocnění nebo naléhavou návštěvu u rodičů. Chana však byla věrná a věděla, že musí slib Bohu dodržet. Každý krok ji musel bolet u srdce, neboť věděla, že je to naposledy, co vedle ní jde malý Samuel. S pomocí Elkány (**verš 25**) učinila oběť díkůvzdání a uvedla chlapce k Élímu (**verše 26-28**).

V tom okamžiku se stalo něco nádherného. Tato žena z Efrajimu se slzami, které jí stékaly po tvářích, zatímco Elí držel jejího jediného syna v náručí, byla náhle naplněna Duchem svatým. Stála před Bohem a začala pronášet inspirovaný žalm díkůvzdání. Popsala v něm svou vlastní situaci – trpké pronásledování sokyní, hlubokou touhu po Boží pomoci a pozoruhodný způsob, jakým ji zachránil. Její žalm popisuje situaci nezměrného množství dalších světců,

mužů i žen, v průběhu staletí. Arogance Peniny, která byla umlčena díky Božímu zásahu, je v žalmu rovněž zachycena (**1. Samuelova 2:3**). Bůh zvážil situaci a jednal tak, aby se Chaně dostalo spravedlnosti. Ač byla skromná, shlédl na ni v její situaci a dal jí vítězství nad její sokyní. Bůh z principu dává přednost lidem ve znevýhodněném postavení před bohatými a pyšnými, **verš 8**. Chanino vítězství bylo miniaturou velikého vítězství, které Bůh dá všem svým světcům, **verše 9-10**. V posledním verši svého žalmu vzhlíží Chana k příchodu krále Ježíše (v té době v Izraeli nebyl žádný král). Sama Chana byla předobrazem Marie, Ježíšovy matky, a její syn Samuel představoval Mariina prvorozeného, Ježíše. Ježíš, skromný a opovrhovaný, když se narodil, byl třetího dne doslova pozvednut z prachu. Jednoho dne zdědí Království s jeho světci. Není pochyb o tom, že Marie, Ježíšova matka, toto spojení viděla, neboť její vlastní žalm (**Lukáš 1:46-55**) se týká téhož tématu jako Chanin.

Konec příběhu

Příběh má šťastný konec. Poté, co se Chana vzdala malého Samuela, porodila ještě několik dětí, celkem pět (**1. Samuelova 2, verš 21**). Bůh mnohonásobně odměnil její věrnost. Když jsme smutní a naše plány selhávají, můžeme najít útěchu v Chanině příběhu. Poučili jsme se, že musíme v životě očekávat zklamání a neuspokojení. Když však svěříme všechny své záležitosti do rukou Božích a vyčkáme, může nám přinést úlevu od našich problémů, a to někdy nečekaným způsobem. Uvědomili jsme si rovněž význam plnění slibů, ač si někdy přejeme, abychom zapomněli, co jsme slíbili. A prostřednictvím Chanina žalmu se dostáváme k lámání chleba. Stejně jako ona jsme byli bezmocní před našimi nepřáteli. Naším nepřítelem není Penina, nýbrž hřích. A Bůh nám poslal Syna, zázračně vzkříšeného z prachu, aby zdědil trůn slávy, který rozdrtil našeho nepřítele na prach, **verš 10**. Přinesl nám radost. Jásáme stejně jako Chana ve **verši 1** a radujeme se z Boží spásy.

Bratr David M Pearce: Northampton U.K. 23.6.13